

ja, saa skal jeg bede om Tilladelse til at gjøre opmærksom paa, at det demokratiske Element her, som i enhver velordnet Stat, vil have det gjort gjældende, som ved den Majoritetens Beslutning, der er lovlig fastsat som nødvendig for vedkommende Art af Beslutninger, gjøres gjældende og gaaer igennem. Det demokratiske Element er nemlig ikke, som rigtigt nok Folk undertiden synes at mene, den Betragtningmaade, at de Fleste ubetinget have Ret; men det er den Betragtningmaade, hvorefter inden visse Grændser, og efter visse bestemte Loves Anvisning, paa et eller andet Standpunkt Majoriteten, og isaaafald den ved Lov nærmere bestemte Majoritet skal have den afgjørende Stemme. Altsaa: Sagen bliver rigtig demokratisk betragtet og afgjort, naar vi tilsidst gaae til Afstemning med vor Grundlov for Die, og med Bevidstheden om, at for i denne Sag er saa overvægtens vigtig, saa fordres der her idetmindste $\frac{3}{4}$ af Stemmerne. — Den samme ærede Taler vil have Sagen cosmopolitisk betragtet, og i dens Forhold til hele Verdensudviklingen. Ja, det vilde føre for vidt nu at gennemgaae alle de Exempler, man har paa, at Forsatninger ere blevne modificerede, og ere faldne overende, baade længe før og ligeledes efter 1848. Men jeg vil tillade mig den Ytring, at jeg ogsaa kjender lidt til Historien, og at det er mig aldeles ubekjendt, at nogen Forsatning er falden overende, uden af een af følgende to Grunde. Enten, fordi de, som vare dens Bærere, gjorde sig skyldige i Overgreb (Hør!). Men det skal dog Ingen kunne sige, at det er et Overgreb, at vi debattere, og efter bedste Overlæg stemme i denne Sag, som vor Regjering selv har forelagt os, og paa grundlovmæssig Maade opfordret os til at stemme over. Eller, fordi de gjorde sig skyldige i at blive til en Nullitet, at de sank ned til at underskrive ubeseet Hvadsomhelst, hvorsomhelst og naarsomhelst (Hør!). Thi saa var der na-

turligvis ingen Grund til ikke at spare de Penge, som enhver saadan Forsamling koster. Derimod er det mig ubekjendt, — og jeg vil bede Enhver, som kjender Exempler derpaa, at belære mig — det er mig ubekjendt, at nogensomhelst Forsatning er gaaet overende, fordi Bærerne af det folkelige Element holdt sig til Legitimiteten, til det nedærvede Lovbestemte, fordi de ikke vilde indføre noget Nyt, men sagde: Vi tør ikke gaae saa vidt i at omstyrte og omvælte det Gamle, som vor Regjering vil gaae — det er mig ubekjendt, og jeg tvivler i Sandhed paa, at Nogen vil kunne belære mig derom og give mig et Exempel i denne Henseende. Jeg skal forøvrigt gjerne faste endnu et Blik paa Verdensudviklingen og bede om Tilladelse til at gjøre opmærksom paa, at der, hvor man har taget af den levende Forbindelse med Forgangenheden bort, der, hvor man har dateret sin Historie fra den „glorværdige“ Revolution af 1789, der har dog ikke siden den Tid nogen ret varig, sund og stadig Udvikling kunnet komme tilstede. Og netop derfor skal da ogsaa jeg aldrig laane Haand til at overføre noget af det, som kan spares, og som vedligeholder en levende Forbindelse mellem mit Fædrelands Fortid og dets Fremtid. — Fremdeles har den ærede Taler yttret Noget om, at Gen skulde have tilbudt sig at løfte Fremtidens Tæppe. Ja, det kommer den Mand til at forsvare, det er idetmindste ikke mig, der har tilbudt det. Derimod nægter jeg ikke, at den høitærede Førsteminister, og mange af os efter hans Exempel, have ikke kunnet undgaae, undertiden at stue hen til, hvilke Virkninger en vis Afstemning i denne Sag muligen i Fremtiden kunde have; det finder jeg er gjort af forstandige Mænd, der, som Digteren siger, forstaae at see baade frem og tilbage, og altsaa ogsaa i denne Henseende, saavidt menneskelige Dine kunne naae, see fremad.